

[Knuud Jespersen.]

mere vidtgående ændringer end det forslag, der er fremsat.

Flygaard (DR):

Jeg tror ikke, man gavner denne sags løsning, hvis man fra nogen side taler om et tilskud i forbindelse med afskrivning. Det er kun med til fortsat at forvrænge billedet af den problematik, der i realiteten er på det pågældende område.

Når der fra hr. Ømanns side faldd en bemærkning om, at han gerne ville være med til at fjerne indkomstbeskatningen — sådan forstod jeg hr. Ømann — så ville det være rart at se et forslag fra hr. Ømanns side, så vi kunne se, om det indeholdt besparelser på et eller flere områder.

Til slut vil jeg gerne komme med en bemærkning i relation til spørgsmålet om den tilbagevirkende kraft. Jeg deler for så vidt et langt stykke finansministerens synspunkter her, men jeg vil dog gerne spørge, om finansministeren alligevel ikke synes, at der i forslaget her er en særlig kraftig tilbagevirkende kraft.

Erlendsson (FP):

Hvis det ikke er under socialistisk pres, regeringen har handlet, så synes jeg, regeringen mangler enhver undskyldning for at fremsætte dette forslag.

At kommunister og andre socialistiske partier ønsker det kapitalistiske system afskaffet, er der ikke noget mærkeligt i. Det er deres erklærede mål, og det kan ikke overraske nogen. Men når en borgerlig regering gang på gang demonstrerer, at dens vigtigste mål er at holde sig selv ved magten, og tror at kunne gøre det bedst ved at føre socialistisk politik, så undgår man ikke den kløft mellem politikere og vælgere, som man ofte har talt om, og som bliver stadig større.

Norge, Holland, Tyskland og mange andre lande står nu på spring for at overtage de danske skibe, og hvis det ikke endeligt slås fast her i tinget i dag, at det privatkapitalistiske system er gavnligt og bør oprettholdes i Danmark, vil en afvandring af initiativrige folk, som det danske samfund hidtil har kunnet bygge hele sit velfærdssamfund på, snart være en kendsgerning.

Ønsker denne regering fortsat at gå socialisternes ærinde, bør man sige det. Et lov-

forslag som dette, der efter finansministerens tale er fremsat for at bremse uheldig reklamering om fordele ved investering i skibe, kan tilføje dansk sønæring og industri ubodelig skade og har måske allerede gjort det. Det vil være et typisk eksempel på, hvordan man i sin alt for store iver kan komme til at smide barnet ud med vaskevandet.

Finansministeren (Anders Andersen):

Hr. Glistrup var inde på en betragtning om, at man ikke skulle lovgive ud fra forargelse. Den opfattelse deler jeg i og for sig. Man skal lovgive ud fra en saglig vurdering af den problemstilling, der foreligger, men det betyder ikke, at der ikke kan rejses en problemstilling i den offentlige debat, som man må tage op og vurdere. Det er noget andet. Men man skal ikke lovgive ud fra forargelsen, man skal lovgive ud fra en saglig holdning over for problemerne, det har jeg også været inde på i mit første indlæg.

Nu tror jeg nok, hr. Stetter kender den landsskatteretskendelse, der foreligger, ellers har jeg den såmænd her. Nå, jeg kan se, hr. Stetter har den også på bordet. Hr. Stetter ved jo udmærket godt, at det er et specifikt tilfælde, der ikke løser problemet.

Jeg må altså forstå nu efter sidste omgang, at de konservative også er positive med hensyn til at finde en løsning på problemet, og det er jeg sådan set glad ved at konstatere. Jeg synes, man i første omgang var så afvisende, at jeg i hvert fald kun kunne drage den konklusion, at man overhovedet ikke ville være med til at drøfte problemerne.

Må jeg sige til hr. Ømann, at jeg føler mig ikke særlig tryk ved den takketales, hr. Ømann holdt til mig i anledning af min vurdering af afskrivningsreglerne. Der må nok foreligge en misforståelse. Enten har jeg udtrykt mig forkert, eller også har hr. Ømann misforstået mig. Jeg mener, at vi i forbindelse med dette lovforslag ikke drøfter hensigtsmæssige eller uhensigtsmæssige investeringer. Vi drøfter spørgsmålet, om der på baggrund af hensigtsmæssige investeringer kan ske udnyttelser, som ikke var tilsigtet, og som skader investeringsproblematikken som helhed. Længere tror jeg ikke hr. Ømann skal fortolke mine udtalelser.

Nu forstår jeg, at hr. Arne Bjerregaard